

[Jørgen Tved]

høstblomst ved, om det går ud over andre mennesker – bare profitten er tilstrækkelig høj.

Det er altså også her, at de danske myndigheder åbenbart ikke kan brække igennem. Det er nogle profitinteresser, som skal tilgodeses for noget andet. Det er kold cash, det drejer sig om; derfor gør det ikke så meget, om vennerne sviner til og skader danske miljø- og fiskerinteresser.

Vi synes, at det er spil for galleriet i denne sag, vi har oplevet i Esbjerg, hvor såkaldt ansvarlige politikere siger, at nu vil vi gøre noget, og så, når de kommer lidt derfra, kan de slås om, om det sker i 1989, eller det sker i 1991, eller hvornår det måtte ske. Det er der ingen der rigtigt ved noget om. Det sker måske i en endnu fjernere fremtid, hvis ikke fiskerne er meget oppe på mærkerne, gør, hvad de kan for hele tiden at holde fast i problemet.

Vi vil altså som sagt godt bede ministeren om at give et helt tydeligt svar på: Hvornår stopper denne afbrænding? Hvornår er det muligt at få sat et stop for mere miljøsvineri i Nordsøen? Vil ministeren fortælle, at den danske regering naturligvis på samme måde som f.eks. det konservative medlem af det høje Ting hr. Kent Kirk står bag aktionen, også økonomisk holder fiskerne skadesløse for de aktioner, de har været ude i?

Besvarelse

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I Danmark bortskaffer vil ikke affald på havet, hverken ved dumpning eller havafbrænding. Men som det muligvis vil være bekendt, kan man lovligt inden for både den regionale Oslokonventions og den globale Londonkonventions rammer afbrænde affald i Nordsøen.

Vi har i Danmark gennem mange år haft den faste politik, at vi ganske enkelt ikke vil benytte havet som affaldsplads. Vi anser derfor dumpning og havafbrænding for uacceptable bortskaffelsesmetoder og ønsker, at disse aktiviteter ophører og meget gerne omgående.

Nu tilhører havene jo hele menneskeheden, og den danske regering kan kun bestemme over danske skibe samt over udenlandske skibe på dansk søterritorium. Den danske holdning til havafbrænding er baseret på en række holdninger af politisk, økonomisk, faglig og etisk art. Vores modstand hviler først og fremmest på et

ønske om at skåne havmiljøet for unødvendige belastninger. Affald, der er opstået på land, bør derfor bortskaffes på land.

De lande, der afbrænder affald på havet, er ikke nødvendigvis de samme, som lider af følgerne af en eventuel forurening.

Det er svært at sikre en effektiv kontrol med havafbrænding. Havafbrænding er en nem bortskaffelsesmetode, og den tilskynder derfor ikke til udvikling af renere teknologi.

Den danske holdning til havafbrænding deles desværre ikke af alle Nordsølande. Vores eneste mulighed for at få havafbrændingen stoppet er at foreslå det i de forskellige internationale fora, der tager sig af havmiljøet, og at forslaget vedtages heri.

Fra dansk side deltog vi aktivt i udformningen af et afbrændingsbilag til Oslokonventionen, og det lykkedes Danmark og de andre nordiske lande at præge udformningen heraf. Afbrændingsbilaget, der blev vedtaget i 1983, er formelt set endnu ikke trådt i kraft, fordi Spanien og Belgien mangler at ratificere det.

I henhold til afbrændingsbilaget skal de kontraherende parter inden 1990 fastsætte en dato for ophør af havafbrænding. Danmark har flere gange foreslået, at landene skulle mødes for at få fastsat denne ophørsdato, men desværre endnu uden resultat.

På det seneste møde i Oslokonventionen i juni i år foreslog de nordiske lande, at havafbrændingen skulle ophøre med udgangen af 1991. Det nordiske forslag blev desværre ikke vedtaget.

På den globale Londondumpningskonventions tredje møde i 1978 blev der vedtaget en resolution om havafbrænding. Det fremgår af resolutionen, at havafbrænding betragtes som en midlertidig bortskaffelsesmetode. På det tiende møde i Londondumpningskonventionen i oktober 1986 henlede den danske delegation mødets opmærksomhed på den i 1978 vedtagne resolution. Havafbrænding kunne ifølge dansk opfattelse afvikles inden for den nærmeste fremtid, idet der var udviklet alternative, landbaserede løsninger. På det kommende møde i Londondumpningskonventionen har jeg bedt Miljøstyrelsen – og gerne i samarbejde med andre nordiske lande – om at fremlægge forslag om, at havafbrænding skal ophøre.

I de forberedende møder til den kommende Nordsøkonference, der finder sted i slutningen